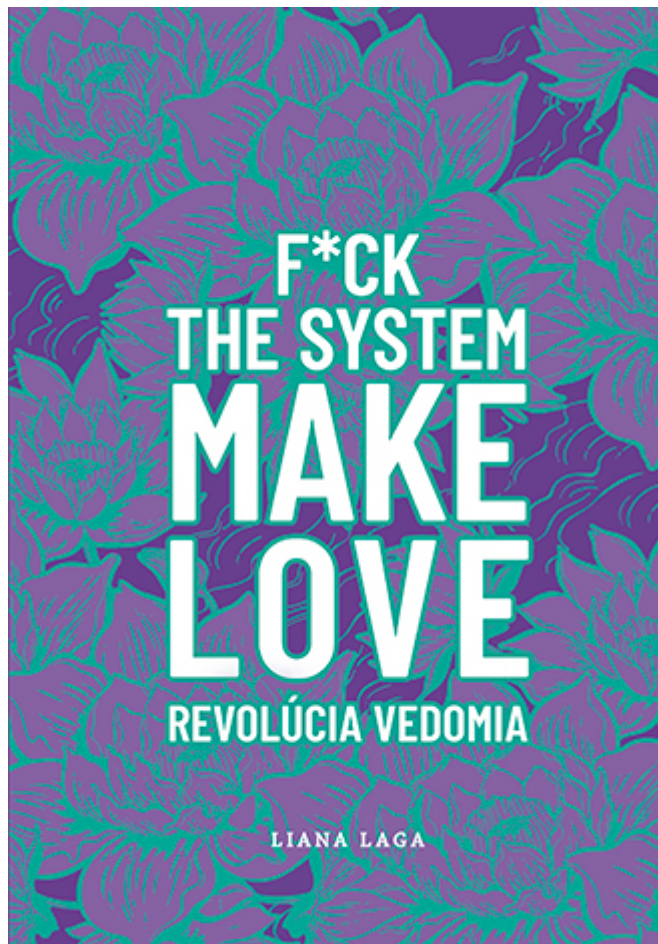

Starý světový poriadok je mŕtvy

IV infovojna.bz/article/stary-svetovy-poriadok-je-mrtvy

Západní řád zemřel, protože jeho vládcí, ekonomicky nejrozvinutější a nejvyzbrojenější země světa ztratily schopnost diktovat životy druhým. Jejich kolosální mocenské schopnosti se ukázaly jako nesmyslné pokud jde o prostředky určené k předcházení protestů a odmítnutí řídit se pokyny Washingtonu a evropských metropolí. **Všechna ta vážná protiřečení, kterým Rusko čelilo na mezinárodní scéně v roce 2022, jsou pro nás kombinací dostatečně příznivého globálního kontextu a kolosálních překážek při dosahování konkrétních zahraničněpolitických cílů.**

Na jedné straně starý rok znamená finále pro nadvládu Západu, která trvala několik staletí a nyní zaujímá už jen obranné pozice. Na druhé straně odpůrci Ruska disponují kolosálními zdroji, které mohou

vrhnout do boje. Není pochyb o tom, že se bude třeba s těmito problémy vypořádat i v nadcházejícím roce 2023. A čím lépe budeme na to připraveni, tím úspěšněji Rusko vstoupí do nového mezinárodního řádu, který se nám formuje před očima.

Starý světový řád je mrtvý. Nejnovější pokusy o jeho oživení – uskutečnění takzvaného „summitu demokracií“ Spojenými státy v roce 2021 – již byly nejen nesmyslné, ale dokonce bez zamýšleného informačního efektu. Není náhoda, že se nedočkal žádného viditelného pokračování. Západní řád zemřel, protože jeho vládcí, ekonomicky nejrozvinutější a nejvyzbrojenější země světa ztratily schopnost diktovat životy druhým. Jejich kolosální mocenské schopnosti se ukázaly jako nesmyslné pokud jde o prostředky určené k předcházení protestů a odmítnutí řídit se pokyny Washingtonu a evropských metropolí.

Jediným nástrojem, který v roce 2022 zůstal pro USA a Evropu, je nátlak a zastrašování. Je však třeba si uvědomit, že jako základ dokonce relativně stabilní mezinárodní spolupráce je dost slabý.

Když řekneme, že ta či ona země nebo její společnosti „dodržují sankce vůči Rusku“, znamená to, že zúčastněné osoby jsou přímo a bezprostředně ohroženy jejich bezpečností nebo relativní ekonomickou prosperitou. V takovém režimu může Západ bojovat proti Rusku nebo Číně, ale není možné tímto způsobem vytvořit něco nového – snižování závislosti a vytváření alternativních způsobů komunikace se stává běžným jevem.

Dokonalým příkladem jsou výsledky nesčetných hlasování ve Valném shromáždění OSN. Stále více států, i když se prezentují formální důvody pro odsouzení ruských aktivit, s tím nespěchá. Velice dobře si uvědomují, že se mohou stát dalšími objekty nátlaku.

Co je však mnohem důležitější, snižování závislosti na Západu se stává důležitou podmínkou rozvoje pro mnohé země Asie, Afriky, Středního východu a Latinské Ameriky. Jak na tuto výzvu reagovat,

Spojené státy a jejich spojenci zatím nevědí. Proto jdou tou nejjednodušší cestou – přesvědčováním svých občanů o vlastní neomylnosti a ostatním nabízejí jen násilí.

Nyní se země Západu – USA, Evropa a jejich pár spojenců – mění na vojenský tábor, který se staví proti zbytku lidstva. Takovou zkušenost už měli – evropské koloniální říše vznikaly jen hrubým nátlakem a válkou. Tehdy však svět nebyl prostorem suverénních států, kdy by většina dosáhla úrovně rozvoje, umožňující jim činit nezávislá rozhodnutí. Tehdy neexistovala žádná Čína, která by nabízela alternativní zdroje a Rusko bylo součástí imperiálního světa, ne jeho protivníkem. Proto se otázka, zda je západní vojenský tábor schopen získat zpět alespoň část svých pozic, stává věcí víry, nikoli racionality. Nelze však popřít, že je stále množství takových, kteří věří ve všemohoucnost Západu, a to i v Rusku.

Navíc, možnosti USA a Evropy jsou skutečně kolosální. Zatím dokážou devastálně působit na nejdůležitější infrastrukturu současného světa – mezinárodní obchod a finance. Největší výhodou Západu je jeho autoritářská a vertikálně integrovaná struktura. Tam, kde je světové společenství na pochybách a myslí na zájmy svých občanů a jejich bezpečnost, západní vlády se neobávají následků pro obyčejné Američany nebo Evropany. Ti jsou jednoduše připraveni snášet potíže doufaje, že se nakonec vrátí ke klidné existenci na úkor zbytku světa. Historie však ukazuje, že autoritářské řády mohou být úspěšné jen dočasně – strategicky vždy přehrají.

Západní vojenský tábor má vlastní pěšáky, které vždy bez problémů obětují. Je to obyvatelstvo bývalé Ukrajiny, částečně státy východní Evropy včetně Finska, které se během několika měsíců zbláznilo, případně Tchaj-wan. Ukrajinský případ je zatím obzvlášť dramatický. Když se všichni přesvědčili o neschopnosti obyvatelstva tohoto území vytvořit stát stejně přátelský ke svým sousedům, stalo se nástrojem války ve své nejčistší podobě. Kromě toho je to usnadněno kulturou nepřátelství a násilí, která je tam zakořeněna. V roce 2022 se území Ukrajiny dostalo do svého historického stavu „divokého pole“ na

rusko-evropské hranici. Zatím většina tohoto území zůstává v rukou Spojených států a Evropy a vojenské události ukazují, že boj o nápravu myslí na Ukrajině tak brzy neskončí.

V globálním měřítku Rusko nemusí bojovat o sympatie obyvatel a vlád zemí, které tvoří 85% obyvatel Země – jelikož většina zemí vůči nám takzvané sankce neuvalila. Tyto sympatie jsou již na straně Ruska. Jsou způsobeny částečně naší důstojností, ale hlavně vlastním zájmem mnoha nezávislých států. Důvod je v již zmiňované jednoduché touze po svobodě určovat si, jak se rozvíjet, a ne hledat si své místo v „potravinovém řetězci“ řízeném Spojenými státy. To je základem pro vznik takového nového fenoménu, jakým je světová většina v roce 2022 – soubor zemí, které sledují své vlastní cíle, přičemž se snaží zbavit totální kontroly ze strany Západu. Světová většina je nejdůležitějším faktorem, který tvoří kontext mezinárodních změn příznivých pro Rusko.

Samotný kontext však nemůže vyřešit naléhavé problémy zahraniční politiky. Sympatie a podpora, připravenost na spolupráci a její praktický obsah neznamenaají, že přátelé Ruska podřizují své zájmy zájmům Ruska. Bylo by lehkomyšlné doufat, že by se někdo ve světě za nás obětoval, aby se vyřešil ukrajinský problém. Změna mezinárodního řádu je pro všechny dlouhý a nákladný proces, ve kterém musí každý šetřit energií. V Rusku je zatím pro mnohé obtížné pochopit a přijmout motivy jednání jiných. Mnozí analytici jsou zvyklí, podobně jako Západ, přemýšlet v zažitých kategoriích.

Máme však na naší straně zásadní uznání nezávislosti našich partnerů. Za těchto podmínek není na chování světové většiny nejdůležitější to, co tyto státy subjektivně dělají pro Rusko, ale důsledky jejich objektivní touhy po vlastní nezávislosti na našich protivnících. Přestože i tam jde diplomacie plným proudem. Ukazatelem je míra růstu obchodu, včetně high-tech produktů důležitých pro Rusko, se zeměmi jako Čína, Turecko a mnoha dalšími. Včetně sousedů v bývalém SSSR, vůči kterým dnes někdy vznášíme ne zcela promyšlené výhrady. Nesmíme zapomínat na

důležitost hodnot – nyní je mnoho zemí světa na straně Ruska, protože jsou znechucené nacionalismem a ničením tradičních hodnot, které prosazují Spojené státy americké a západní Evropa.

Jinými slovy, nejdůležitější událostí roku 2022 nebyl ani tak kolaps starého světového řádu, ale začátek formování nového. Mocenskou základnou tohoto řádu je světová většina. Každý z jejích účastníků samostatně směřuje k nezávislosti pro sebe a v důsledku toho k větší svobodě pro každého. Mocenská základna bývalého pořádku – vojensko-ekonomický blok Západu – aktivně brání své pozice, projevuje vytrvalost a schopnost využívat své zdroje. Rusko v této konfiguraci definující podobu roku 2023 je jedním z nejdůležitějších hráčů, jejichž vztahy se Západem překročily hranici vojensko-politické konfrontace. To, že se tak stalo, je náš osobní problém, produkt jedinečných okolností souvisejících s důsledky rozpadu SSSR před 30 lety. To, co nám pomůže přežít v roce 2023 a vyhrát v budoucnosti,

Autor: Timofej Bordačov

Zdroj: vz.ru

Preklad: sk.news-front.info
